

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, luați cuvântul Meu cel plin de roade și puneți-l pe masă, că e sărbătoare de sfinți, copii din grădină. Să dea roade cuvântul Meu cel de peste voi, că fără roadele lui voi ați fi sterpi, dar dacă-l faceți să fie împlinit, voi sunteți roditori. Amin.

E zi de pace și de bucurie și de sărbătoare și de învățătură, fiilor, că iată, cuvântul Meu se lasă peste voi și vă învață, vă învață să-l împliniți și să lucrați precum el vă învață. Eu mereu vă dau învățătură ca să dați lui Israel, și el să crească și să fie, căci cel ce nu cunoaște ce este învățătura, acela își ia din ea și mănâncă fără învățător, și apoi se duce în lături și slăbește, căci ca să fie creștinul tare din învățătura Mea, trebuie să i se dea din ea cu veghetor, așa cum Eu v-am învățat de atâtea ori pe voi. E ca și la masa cea pentru trup. Cel ce pune mâncarea pe masă ia cu vasul și pune la fiecare în vas și, apoi, binecuvântând, se așează și mănâncă toți. Și dacă se face așa, cu binecuvântare și cu orânduială, atunci rodul e bun și plăcut Mie și vouă, și e cu creștere și cu umilință și nu cu semeție. Amin.

Iată, Eu mereu vă dau învățătură ca să dați lui Israel și să le turnați în vas la fiecare și să mănânce la masă poporul Meu, să mănânce așa cum mănâncă mâncarea cea pentru trup, și să crească în trupul Meu și în Duhul Meu, și așa să fie poporul care mănâncă de la Mine. Amin.

O, copii de la iesle, dacă ar fi a voastră această lucrare, atunci aș da dreptate celor ce vă învinuiesc pe voi pentru ei înșiși despre venitul sau statul sau nestatul în lucrarea aceasta. Dar lucrarea aceasta este a Mea, și ea este locul în care voiesc Eu, nu voi și nu omul și nu oricine ar vrea să voiască. Celui ce-i place și voiește să vină, aceasta ține de Mine, nu de om, iar Eu Mă uit bine, și Mă bucur sau suspin uitându-Mă, că Eu nu Mă uit ca omul, și văd și de aproape și de departe, și apoi voiesc. Dacă omul ar veni și nu i-ar place și s-ar întoarce cu spatele la voi sau la Mine după ce Eu dau atâta hrană spre creștere, o, nu e bine să pățim așa, copii ai jugului Meu, copii supuși sub sarcina Mea.

O, Eu, Domnul, iubesc mult acest popor. Îl iubesc pe cel mulțumit de Mine și de lucrul Meu. Îl iubesc mult pe cel supus Mie ca și voi. Dar celui ce nu-i place așa, vine, și se întoarce apoi cu spatele, dar Mie Îmi place de poporul Meu. Iată, nu e a voastră lucrarea aceasta ca să faceți voi ce voiți în ea, ci este a Mea, și este locul în care voiesc Eu, nu voi și nu omul.

Când Eu văd durere în poporul Meu, Eu caut s-o curm. Când aș vedea duh de om, aș fi numaidecât la lucru și aș birui Eu, și nu M-aș lăsa să fiu biruit de om, că e a Mea lucrarea aceasta, și în ea toți fiii ei trebuie să fie ascultători și supuși ca și voi sub mâna și sub cuvântul Meu, copii de la iesle. Iată, ieșim cu hrană și punem masa pentru poporul Meu și învățăm înțelepciunea, și învățăm paza Mea cea pentru poporul Meu. Amin.

Tu, poporul Meu, trebuie să fii ușor pentru Mine, ca să nu-Mi faci greutate când te port, că așa este fiul cel aplecat care știe să stea în brațul Tatălui. Voi, copii ai poporului Meu, trebuie să fiți ușori unul pentru altul, ca să fie armonie în trup, fiilor. Cel ce se dă Mie și stă așa în fiecare clipă, acela este ușor, și nu cade din brațul Meu, și nu-l apasă nimic din brațul Meu ca să cadă.

Dar cum să se dea Mie în fiecare clipă copilul care s-a dat să fie al Meu? Cum, fiilor învățători? O, învățați din partea Mea pe poporul Meu, ca să învețe să stea sub ascultarea Mea, prin voi, fiilor care stați sub sarcina Mea. Vă deschid înțelepciunea și pun în ea, iar voi să dați. Amin, amin, amin.

– *Cel ce este în poporul Domnului și se dă Domnului și stă așa în toată clipa, este cel ce nu se ia pe sine din brațul Domnului. De stat nu e greu să stea dacă nu iese, dar dacă iese vreo*

clipă din Domnul, atunci el este atacat de însuși duhul lui de om, și apoi își vede lovitura, căci cel ce iese măcar o clipă din Duhul Domnului, acela se lovește pe sine, se lovește în sine, și apoi el plânge și se face greu și pentru Domnul, și pentru el însuși. Cel ce se dă Domnului, și stă așa apoi în fiecare clipă, acela nu-și înstrăinează mintea nicidecum, nu slăbește în veghe cu nici un chip, că veghea cea adevărată este să nu dea binele pe rău dacă răul l-ar trezi pe creștin din afară sau dinăuntru. Cel ce veghează asupra sa nu este biruit de rău, căci veghează, iar veghea este dragostea pentru Dumnezeu, nu altceva este veghea. Cine iubește pe Dumnezeu cu adevărat, acela nu se mai poate iubi pe sine, nu se mai poate împărți, ci iubește întreg, și acela s-a dat Domnului, și acela stă așa în fiecare clipă, și pe acela nu-l poate nimeni micșora, nu-l poate nimeni apăsa în jos, că este în Domnul în fiecare clipă. Amin.

– O, poporul Meu, auzi tu învățătura Mea din fii și roada ei cea pusă pe masă? Așa trebuie să mănânci tu, poporul Meu. Să ți se pună în vas, fiule, așa cum și la masa cea pentru trup ți se face și ți se pune. Cel ce nu mănâncă așa, cade în lături, căci așa și lucrează; lucrează de la sine cu lucrul cuvântului Meu și nu de la Mine. Ce ar fi să plece oile singure la păscut, fără cioban și fără câini? Ce ar fi să lucrezi tu fără rânduială lucrarea Mea cea de peste tine, poporul Meu? O, tu așa să nu cauți, căci cel ce lucrează așa, cade în lături, și apoi Mă învinuiește pe Mine și pe tine, poporul Meu. Ție să nu-ți pese de nimic decât să fii supus nunții, că Mirele e cu tine, poporul Meu, și tu să fii ușor, copile, ca să nu cazi din brațul Meu, fiule copil.

O, să nu te semețești unul peste altul, căci aceasta se pedepsește, poporul Meu, că ai fi ca unul care-i place să fie mare și nu mic, iar cel ce face așa, iese de sub paza Mea, că se bizuie pe sine când se dă mare. Dar ție să nu-ți placă așa, și să fii blând, și cu blândețe să vă împărțiți unii altora rodul povețelor Mele, și cu milă și cu dragoste să lucrați unul pentru altul, că așa trebuie să fie la voi pe pământ, să fie precum în cer așa și pe pământ, voia Mea. Amin. Dar iată, pe pământ e numai om mare, și fiecare îi dă mărire celui alt, și Eu nu pot să fiu cu cei de pe pământ, fiindcă Eu sunt Cel blând și smerit cu inima. O, nu e mare omul, căci omul este păcătos. Uită omul de păcatele lui și se dă mare pe pământ, și Eu nu Mă pot odihni cu omul. Omul ar trebui să fie blând și smerit cu inima ca să scape de păcat și să se facă ușor pentru Dumnezeu, căci de la Dumnezeu trăiește omul.

O, nicăieri nu este mare omul decât în brațul Meu cel atotțiitor. Nimeni nu se dă mare în brațul Meu, că acela este purtat și îi place să fie copil, dar este mai mare decât toți oamenii cel ce se dă Mie și stă așa în fiecare clipă. Eu, Domnul, am împuternicit pe mulți pe pământ în viață îngerească, viață ca cei fără de trup, ca să arăt multora iubirea Mea din omul care se dă Mie în fiecare clipă, ca să nu zică omul că nu se poate așa, și ca să fiu Eu îndreptățit întru cuvintele Mele în ziua judecății.

O, poporul Meu, cât au suferit sfinții pentru dragostea Mea, pentru nedespărțirea lor de Mine! O, fiilor, ce minunat sunt Eu în sfinți! Uitați-vă în ei și vedeți, ca să tânjiți după dragostea Mea în voi și ca să fiți sfinți în toată clipa și în veci de veci, fiilor. Amin. O, poporul Meu, mare nevoie ai de învățătură proaspătă, că vremea în care ești tu e rece ca gheața și este Scriptura aceea când dragostea se răcește și ea, iar Eu vin mereu la tine ca să te încălzesc mereu, că e rece ca gheața vremea de acum.

O, e vremea cea fără de păstori, și când nu mai sunt păstori, nu mai e nici biserică. Vremea de azi a pus altceva în loc de păstori și în loc de biserică, iar partea Mea nu mai e pe pământ. Nu mai am moștenire pe pământ, poporul Meu, nu mai am. Peste tot e omul în tot și în toate, și lupii au haine de păstori, și își fac turme și sug din vlaga lor și mănâncă miei și iezi și nu se mai satură de sânge, iar Eu plâng și Mă frământ cu sfinții să te întăresc pe tine, poporul Meu cel de la sfârșit. De jur împrejur te înconjur cu sfinții și cu îngerii ca să te am al Meu, doar al Meu, poporul Meu, ca să nu muște duhul lumii din avutul Meu, că fiecare stăpân își ocrotește avutul său. Amin.

Am sărbătoare de sfinți cu tine, Israele mic. Cuvioasa Parascheva, dimpreună cu ceata ei, stau în sărbătoare cu tine, că ei pe pământ nu mai au sărbători cu creștinii, că nu mai sunt creștini pe pământ și e numai rătăcire de la calea sfințeniei, și sunt numai bani, și banii au ucis de tot sufletul din om, și ar da omul să caute iertare pe bani, și se duc oameni cu multul pe la locuri de închinare și se întorc precum s-au și dus, că nu mai sunt păstori pe pământ. E numai jale pe sfinți la sărbătorile serbate pentru ei pe pământ. Dar la tine, poporul Meu, se odihnesc sfinții și iau de la tine dragostea ta pentru ei și pentru Mine, și așteaptă sfinții mâna ta care să descuie taina veacului cel veșnic pe pământ, că Eu așa ți-am spus: „*tu ești cheia*“, și așa voi face să fie, căci cuvintele Mele nu trec, și se împlinesc. Amin.

O, poporul Meu, ai grijă de tine, fiule. Dacă tu n-ai grijă de tine, Eu zadarnic am. Omul e învățat să se lase pe seama Mea, dar ție îți zic așa: ai grijă de tine, ca să te văd că ai, și să pot și Eu să am. Ai grijă să fii sfânt, să fii treaz, să fii adevărat, căci adevărul este tot ce iubesc Eu. Amin. O, să nu te clatini nici de cele dinăuntru, nici de cele din afară, că tu ai ajutor cerul, numai să fii treaz mereu pentru cer, că mare lucrare am de sfârșit, și cu tine trebuie să fac tot ce mai am de făcut până la slava cea deplină a veacului cel veșnic pe pământ.

O, atâta învățătură ți-am dat! Atâta grijă am avut și am de tine, poporul Meu! Mereu îți spun să nu te temi și să crezi în tot ce Eu grăiesc, că prin credința ta pot Eu, poporul Meu. Îți aduc rugămintea să nu-i bagi sub greu pe cei de la ieslea cuvântului Meu, ci să-i ajuți să stea în fața Mea pentru tine și pentru Mine, ca să ajungem frumos la toată împlinirea cea vestită peste tine de Mine.

Ai grijă de tine, poporul Meu, că de Mine ai grijă când ai grijă de tine așa cum Eu te-am povățuit. Ai grijă să fii Eu mereu cu tine, să fii mereu cu Mine; ai grijă și-n sculare, și-n culcare; ai grijă din zori și până-n zori să fii, poporul Meu. Îți doresc înviere mereu rugăciunii tale, și adevăr în ea îți doresc, căci asta doresc Eu de la tine, că vreau să Mă bizui pe tine ca și pe sfinți, ca și pe îngeri, că am atâta bucurie de coborât pe pământ pentru cei ce stau mereu după chipul și asemănarea Mea pe pământ, poporul Meu. Amin.

Acum, copii de la iesle, iată ce am să vă dau să lucrați. Fiilor unși, mâine în zori să vă sculați și să vă îmbrăcați în odăjdii și să vă pregătiți pentru pecetluirea și sfințirea fântânii pe care ați zidit-o pentru slava numelui Meu și al sfinților și al vostru, fiilor lucrători din partea Mea peste pământ. Pecetluim această fântână nouă și așezăm lângă ea pe ocrotitoarea acestui oraș, mucenița Ecaterina, care ocrotește lucrarea Mea, și pe voi în locul acesta. Pe ea o dăruim cu această fântână și o întărim lângă acest izvor, căci darurile ei se desăvârșesc în zilele acestea peste înțelepții pământului așa cum în zilele trupului ei Eu M-am desăvârșit prin ea ca să-i luminez la minte pe cei ce aveau minte. Ea lucrează cu darurile ei lângă Mine, lângă lucrarea înțelepciunii cerești pe care Eu o așez mereu pe pământ prin voi ca să aduc la lumină neamul omenesc care se mai închină în vremea aceasta lui Dumnezeu. Această muceniță ocrotește mult poporul român, și îl înțelepțește cu darurile ei, și lucrează cu voi și de lângă voi și ajută lucrarea Mea spre biruință. Ea ocrotește mult acest oraș pentru lucrarea Mea din el, și mult vă înțelepțește pe voi pentru lucrul vostru cu Mine peste pământ.

Fântâna Sfânta Ecaterina. Și se vor vedea darurile ei și se vor vesti prin lucrarea Mea cu voi, că ea a fost mireasa Mea, și am făcut din ea izvor de înțelepciune pe pământ, și am tras pe înțelepți din întuneric la lumină, și apoi i-am primit, căci ei au crezut prin mireasa Ecaterina și au biruit necredința.

Acum, fiilor, aduceți cerului zi de sărbătoare și rugăciune pentru binecuvântare peste fântâna cea nouă, iar Eu pecetlui-o-voi pe ea cu cuvântul Meu cel făcător, că Mi-e drag să lucrez cu voi minuni pe pământ și numai minuni, fiilor. Sfinții toți și îngerii toți să vă dea mângâieri, precum Eu vă dau mereu, iar voi fiți bucuria lor, ca să se îplinească în voi sfinții și îngerii cu toate darurile lor, și apoi să fim cu toții o bucurie veșnică, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-10-2001